Alberte Back Schmidts tale ved LGBT+ Ungdom på talerstolen

Taler
Alberte Back Schmidt
Deltager i Røst og LGBT+ Ungdoms taleskole

Dato
17. juni 2021

Sted
Regnbuepladsen, København

Omstændigheder
Taleskolen Røst og LGBT+ Ungdom lavede i foråret 2021 et forløb i talekunst, der kulminerede med et offentligt talearrangement på Regnbuepladsen i København.

Tale om den priviligerede hygge-boble

Jeg er vokset op i en priviligeret hygge-boble.
Jeg er vokset op i Danmark. "Verdens lykkeligste land". I Danmark har vi det bedste samfund. Vi har ikke krig. Vi har demokrati. Vi har ligestilling mellem kønnene. Der findes ingen racisme, homofobi, sexisme ... Men hov ... Hmm ... Der var jeg vist naiv.

JEG har levet på en ligestillingsløgn. En løgn, der bliver fortalt igen og igen. Det bliver den, indtil man bare accepterer den.

VI har levet på en ligestillingsløgn. Fordi vi i Danmark er tryghedsnarkomaner og har det bedst i vores lille bobble. Ihh, hvor vi dog hygger os ...

Vi lever det her "hyggelige liv" uden så mange bekymringer.
Vi fejer de reelle problemer ind under gulvtæppet og fortsætter vores hyggelige tilværelse. Måske fordi vi bliver ved med at acceptere det faktum, at vi har det bedre, når vi ikke taler om problemerne. Og som Sofie Linde så fint siger; "Vi vil jo helst ikke ødelægge den gode stemning ..."

Men hvor længe kan vi blive ved med at acceptere den her ligestillingsløgn?
Den her privilegieblindhed. Jeg vil ikke længere hygge mig i min lille danske bobble.

I 39 indførte man lov mod racisme.

I 70'erne kæmpede man bravt for ligestilling mellem kønnene.
I 87 blev det ulovligt at begå hadforbrydelser mod personer på baggrund af seksuel orientering. Og siden da har Danmark hvilet på laurbærene.

Vores samfund er stadig skræddersyet til at tilgodese den ciskønnede, hvide heteromand. Kvinder, homoseksuelle, transkønnede, minoritetspersoner og personer med anden etnisk baggrund er underlagt dette patriarkat. Magtstrukturer, der undertrykker dem, der falder udenfor normen. Der ligger så mange underlagte forventninger til, hvordan vi bør være rigtige mennesker. En rigtig mand. En rigtig kvinde.

Men det findes ikke. Når man siger, at noget er "rigtigt", siger man samtidig, at der er noget, der er forkert. Der vil aldrig være en forkert måde at være sit køn på.

Men vi lever i et heteronormativt samfund, hvor skadelige normer for køn får lov at herske i bedste velgående. Dette begrænser os som individer. Vi er ikke alle ens, og lad os da være glade for det. Lad os hylde forskellighed. Lad os hylde mangfoldighed og ret til eget udtryk og identitet.

Vi er nået langt i kampen for ligestilling mellem køn. Nået et stykke i kampen for lige rettigheder for alle seksualiteter, minoriteter og etniciteter. Men vi er der bare ikke endnu.

Vi ynder stadig at sovse vores hjem ind i hygge, for så at smøre godt med hygge på vores rugbrødsmad, og hælder så hygge i små glas, mens vi taler om, hvor godt vi har det i vores lille danske boble. Snakker vi om ligestilling, husker vi hinanden på, at der jo ikke længere er forskel.

Vi snakker sjældent om giftig maskulinitet.
Vi snakker om feminisme som en konkret og simplificeret ideologi, der kun gavner kvinden.

Men hvad med den intersektionelle feminisme? Vi glemmer, at kvindekamp ikke kun handler om dem, der ligner os, dem, der tror på det samme som os, dem, der er født i samme krop som os. Vi er privilegieblinde. Vi har ikke ligestilling, før ALLE er ligestillede. Så lad os gå ind i kampen.

Det er ikke hyggeligt længere. Jeg bliver kvalt af al den hygge.
Jeg vil ikke underlægge mig disse normer. Jeg vil ikke stå og se på, når andre begår hadforbrydelser. Jeg vil ikke finde mig i at skulle kæmpe mere for respekt, fordi jeg er kvinde. Jeg vil kæmpe kampen mod patriarkatet. Mod løgnen. Mod blindheden. Mod "hyggen".

Lad os gå ind i kampen.

Og lad os revurdere vores historie. Hvad står vi for i Danmark? Er vores land virkelig så åbensindet, som vi går og tror og er så stolte af? Eller er vi bare åbensindede overfor dem, der passer ind?

Og skulle vi lige tage at droppe ligestillingsløgnen, stoppe med at forskelsbehandle og diskriminere, stoppe med at snakke om at være en rigtig mand og stoppe med at sætte ordet “hygge” foran ting for at gøre det okay? Vi må tage os sammen, følge med udviklingen, smide stoltheden, kigge indad, tjekke vores privilegier og give plads til hinandens forskelligheder.

Men jeg er glad for at bo i Danmark, for vi har et godt samfund. Nej – vi har ikke krig. Ja – vi har demokrati. MEN vi har stadig lang vej at gå. Vi har IKKE ligestilling mellem kønnene. Der findes racisme. Der findes homofobi. Og der findes sexisme ... Men Danmark er et land, hvor vi har mulighed for at udvikle os, hvis bare vi har et ønske om at gøre det. Og jeg er glad for at være en del af den udvikling.

Hvor var det hyggeligt at tale for jer.

Kilde
Manuskript modtaget fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Agitationstale, Regnbuebevægelsen

Relateret
Mika Sørensens tale ved LGBT+ Ungdom på talerstolen
17. juni 2021

Kawsar A. Mohamuds tale ved LGBT+ Ungdom på talerstolen
17. juni 2021

Aslak Christiansens tale ved LGBT+ Ungdom på talerstolen
16. juni 2021

Levi Coermann Nygaards tale ved LGBT+ Ungdom på talerstolen
17. juni 2021

Mads Martin Rørdam Madsens tale ved LGBT+ Ungdom på talerstolen
17. juni 2021

Emily Olander Christiansens tale ved LGBT+ Ungdom på talerstolen
17. juni 2021

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/alberte-bak-schmidts-tale-ved-lgbt-ungdom-paa-talerstolen